

"Khi được tin ông Diệm bắt đầu đi, Hồ Chí Minh nói với ký giả công sơn danh tiếng, Wilfrid Burchett: "Tôi không thông tin gì về việc này".

Tổng Thông Ngô Đình Diệm sang thăm Hoa Kỳ

Đây là một trong những bài viết mà mọi người nên đọc nhất là những Nhân sĩ, Tổng Thông, Tá, chính trị gia ... "có công" trong biên cương là "Cách Mạng 1963" !

Trong những năm qua, tôi đã có nói cho anh em biết một số nhân đồ nh công các lãnh tụ công sơn khi được tin về Việt Tổng Thông Ngô Đình Diệm bắt đầu chánh và sát hại.

Các lãnh tụ Việt Công Miền Nam, như Nguyễn Hữu Thọ, học Miền Bắc, như Võ Nguyên Giáp, và công ông Hồ Chí Minh, đều có những nhân đồ nh về biên cương này.

Hôm nay, tôi nhắc lại những nhân xét đó, và thêm vào đó, tôi xin kể thêm vài chuyện mà chính tai tôi đã được nghe, được biết là những nhân đồ nh công Ông Hồ Chí Minh, từ miền công sơn đã được nghe chính Ông Hồ nói.

Có biết những chuyện này mọi người có chút lưu ý để cho những người lập luận rằng "giết Ông Diệm là một tội ác" hay không.

Những nay thì rõ ràng rằng rằng đó là lợi ích và lợi ích của nhân vật, quân sự và dân sự, đi với với dân tộc Việt Nam, không những đi với hai triệu người đã phải bỏ quê hương đi tìm nơi an thân, mà ngay công mỹ và chính trị của Miền Nam đang phải sống trong ô nhiễm, đàn áp, đói rách, mà công sơn đã áp đặt lên họ.

Tôi kể lại sau đây những thông tin thu được của báo chí và học giả, mà tôi đã có dịp nhắc đến trong bài điếm sách "The Year of the Hare" của Giáo Sĩ Francis Xavier Winters năm 1999 cho tạp chí của "World Affairs": " Một quan điếm mọi về bắt đầu chánh tháng 11, 1963: Ngô Đình Diệm không phải là kẻ tác quái mà là một nạn nhân công của thế dân" (Bài này đã được công ra tiếng Việt, in ra và phát cho người đọc. Là Tổng Thông Niệm Tổng Thông năm 1999). Tôi xin trích lại một y do sau đây:

"Khi được tin ông Diệm bắt đầu đi, Hồ Chí Minh nói với ký giả công sơn danh tiếng, Wilfrid Burchett: "Tôi không thông tin gì về việc này".

Khi Tổng Thông Võ Nguyên Giáp và những nhân đồ nh chí còn sống sót công ông gặp Ông McNamara ở Hà Nội tháng 11 năm 1995, họ nói rằng:

"Chính sách Kennedy ở Việt Nam sai lầm hết chỗ nói. Ngô Đình Diệm là một người có tinh thần quốc gia, không khi nào ông chịu để cho người Mỹ dành quyền điểu khiển chiến tranh, và sống người Mỹ dành quyền đã đưa người Mỹ đến một thất bại đẫm máu.

> Cho nên, kết quả của cuộc đảo chánh lật đổ ông Diệm năm 1963 là sự kết thúc sự m [sự hißn dißn] Hoa Kỳ ở Việt Nam, mà tôi đißu đáng làm cho ngạcßi ta ngạcßc nhiên"

"Và đài phát thanh Hà Nội nói: "Do sự lật đổ Ngô Đình Diệm và em ông là Ngô Đình Nhu, tôi đißu quyết Mß đã tự mình hủy diệt những cơ sở chính trị mà họ đã mất biết bao nhiêu năm để xây dựng"

"Về phía các lãnh tụ. Một Trần Gißi Phßng Mißn Nam thì họ không ngờ là họ là may mắn như thế. Nguyễn Huệ Thß nói với báo Nhân Dân: "Sự lật đổ Diệm là một món quà mà Trần ban cho chúng tôi."

Và Phó Chủ tịch Trần Nam Trung nói: "Tôi Mß quyßt định đißng a gißa dòng. Chúng tôi không khi nào tìm kiếm một người họu hißu họßn Diệm."

Trên đây là chuyện báo chí và học giới ngoài quốc nội. Bây giờ tôi xin kể ba chuyện mà chính tôi đã đißc tai nghe một thời kỳ những người trong cuộc. Những chuyện này vừa có một giá trị nhân chứng, vừa có một giá trị lớn về lịch sử, và đißi với chúng ta, những người kính mến Tình Thế, nó làm cho ta hãnh diện là "Diemiste" (Năm 1955, người bạn trẻ ở Trocadéro, Paris, một người Pháp mà người tôi là "espèce de Diemiste", khi với tôi xe tôi, vì ông ta cho rằng tôi đã cßn đißng xe ông, và tôi rất lấy làm hãnh diện bởi một người như vậy...)

1/ Trong những năm trước 1963, trong sự kiện Mùa hè Sài Gòn có ông Keyes Beech, đißc phái viên của báo Chicago Tribune, một nhà báo rất đißc kính trọng. Năm 1963 ông này không vào hußa với đám ký giả chống Tình Thế. Sau 1963, ông vẫn đißc ở Sài Gòn, và ông vẫn thân thiện với tôi. Ông thßnh thoßng với tôi đến nhà ông ở phố Ngô. Ngoạißi Giao ăn cơm. Một hôm, trong những chuyện ông kể tôi nghe có chuyện sau đây.

Ông nói: "You know, on the afternoon of the day President Diem was overthrown, I was in a bar in Pnom-Penh. Sitting next to me was Wilfrid Burchett. We were not friends. But on hearing the news about President Diem's death, he turned to me and said: "It's unbelievable! They have killed the only man with the ideas and the organisation that can stop us". ("Thật là không thể tin được: chúng nó đã giết chết người duy nhất có tư tưởng và tổ chức có thể chặn chúng tôi"). Burchett không nói rõ "chúng nó" và "chúng tôi" là ai, nhưng ta cũng có thể thấy rõ là "chúng nó" là phe chống cộng, và "chúng tôi" là phe cộng sản.

2/ Lúc trẻ, trước năm 1945, ở Huế, tôi quen bà Huệ Thị Mßng Chi. Bà này là con Chủ tịch Tình Thế Hồ Đßc Khßi, cháu gái Bác sĩ Tôn Thất Tùng là con, và vợ Bác sĩ Đßng Văn Hß. Bác sĩ Tùng là bà con và hàng xóm, cách nhà tôi hai nhà, và Bà Chi ở sát nhà Bác sĩ Tùng. Bà là bạn thân của Ông Tô Quang Bßu, thầy tôi. Nên chúng tôi qua lại thường xuyên, và tôi coi bà như là chị, và bà như cũng đißi với tôi như em mình.

Sau 1945, bà Chi đem con đi Pháp, ở Paris cho chúng đi học. Lúc đó tôi du học ở London. Mùa hè nào cũng có vợ Paris chị và nhà bà như, có khi ở cả tháng. Những năm sau 1954, bà tự ra thân với phía Bắc Việt, có lẽ vì Bác sĩ Tùng và ông Bßu ở phía đó, cũng có thể vì Bác sĩ Hß, lúc đó là Thißu tá Quân Y trong quân đội Việt Nam, mà lại thêm có vợ bé. Tôi thì công tác với Tình Thế Ngô Đình Diệm. Vì vậy mà tôi không đi lại với gia đình Bà Chi nữa.

Sau 1960, và nhất là sau 1968, thì "chính quyền" lại càng rõ ràng hơn nữa, vì Bà Chi làm bí thư cho Bà Nguyễn Thị Bình. Hai người con bà như cũng "anti-Saigon" rất hăng, và khi "phe ta" thắng trận năm 1975 thì một con đißu đấu nhau với Việt Nam thậm chí ngay.

Qua bạn bè, đißc biết là anh Bßu Kiên (nay đã mất), một người bạn thân của gia đình bà Chi, mà cũng thân tôi, tôi đißc biết như trên, nên sau 1975, tôi vẫn giữ thái độ "kính nhi vißn chi".

Những một hôm, vào khoảng năm 1978, nhân dịp ghé Paris, gặp anh Bßu Kiên, anh như báo: "Sao toa không đến thăm Chị Chi". Tôi trả lời: "Số mệnh! Chị Chi như tự p tui mà đißn!"

Anh Kiên như nói: "Đến điß Chị họ thăm toa đó!" Tôi ngạc nhiên. Anh Kiên như nói thêm: "Nay,

thay đổi rồi!". Tôi nghĩ: "À, nhå råa!". Và một hai hôm sau, tôi đi ăn thoßi ở nhà bà Chi. Bà trẻ tuổi vui vẻ, xem nhå chång có gì xåy ra giåa chång và tôi tß 1954 cũ, và båo tôi đi ăn chåi. Chåi nói thêm là Chång så làm "purée de pomme de terre" cho tôi ăn. Xin nói đó là món ăn mà tß cũ 1954 bà xåy thång cho tôi ăn. Bà làm rất ngon, và tôi rất thích.

Trong buổi tái ngộ, nói chuyện lòng bông luôn miệng đång hå. Tôi nghĩ nghe nhåu hån là nói, và nghe ba mẹ con đua nhau đå kích Việt Cộng kịch liệt! Tôi sợ ngå sợ tß. Tôi không dám hỏi tí sao, nhång chå đoán, nhå bà Chi nói "tßi nó tß låm", và nhå anh Båu Kånh cho biết tß cũ đó là trong chuyện về Việt Nam bà không đå cå Việt Cộng tiếp đón niềm nở, vì nó thång rồi nên không cần đån bà nữa. Bà thì låi tång rång vì bà là ngå có công, nhåt là đã giúp công sự trong việc tuyên truyền (con đi thån Triåu Nguyån mà låi đång về phe cách mạng, bí thư Bà Nguyån Thị Bình, ở ngay Paris, trong một cuộc đàm phán hång).

Ngå con thì có thå là "tßi nó đåt quá" (nó nói rång Mã Lai không phải là quåc gia đåc lập, còn Lê Đåc Thọ, đå cå anh ta đi coi thành tåu kinh tế kinh Pháp lúc viång thăm Paris thì cho rång "chång có gì đáng đå ý")!! Nhång điåu đáng ghi nhåt là giây phút chåt cũa cuộc tái ngộ. Lúc đó cũng gần 12 giờ khuya. Bà Chi đåa tôi ra cũa, và cùng tôi đi måy båc ra giåa phố, lúc đó vắng. Tôi không hå đå cũp gì đån ông Diåm trong cuộc gặp gỡ, nhång tß cũ khi chia tay bà ta nói: "Nghĩ kå låi, chå có Ông Diåm là hån håt!".

3/ Chuyện thå ba là một chuyện về kiên nhẫn, hay có thå nói là lì låm. Tß năm 1963 tôi hång nghĩ rång Ông Hồ Chí Minh phải có chia sẻ với nhång ngå trong Đång một nhån đånh gì về cuộc đåo chánh. Nhång sự uåt må tài liệu, håt năm này qua năm khác, không thåy có một nhån đånh nào cũa Ông Hồ. Tß nhiên, điåu đáng làm nhåt là håi nhång ngå gửi Ông Hồ. Nhång hå là ngå ở "phåa bên kia", và hå låi ở Hà Nội. Làm đå cũ việc này håu nhå là vô hy vọng. Nhång, may thay, tôi đã làm đå cũ.

Tác Giả : Tôn Thất Thiệp

Trong thời gian gần đây tôi may mắn gặp một ngå ở Hà Nội, mà tôi quen khá thân tß cũ năm 1954. Và cũng rất may, ngå này là một ngå hiåm có đã đå cũ chính tại mình nghe Ông Hồ nhån đånh về đåo chánh 1963.

Ngå này tuyåt đåi cũm tôi tß tên trong khi y còn sống, vì đây là một "bí mật thâm cung", nên tôi chå hỏi y là "Cán bộ X". Cán bộ X đã kå cho tôi nghe câu chuyện nhå sau: Y là một ngå có một tí Phå Chå Tåch ở Hà Nội ngày xåy ra đåo chánh ở Sài Gòn. Y thuåc một nhóm đå cũ Ông Hồ cho gặp chiåu ngày 2/11/1963.

Khi vào Phå Chå Tåch thì Ông Hồ đang bån tiếp một phái đoàn gì đó. Y phải đi ngoài hành lang. Đang đi thì thåy có ngå mang một bao thå vào cho Ông Hồ. Nhìn vào, thåy Ông mở thå ra đåc, xong, không nói gì, bå thå vào túi, rồi tiếp tục tiếp khách. Một lúc sau, khách đi rồi, Ông cho gọi nhóm cũa Cán bộ X vào, và nói:

"Lúc này ngå ta báo cho Bác biết là Ông Diåm về a bå låt đå. Ông Diåm là kå đåch thå ghé gặp nhåt cũa Bác. Nay Ông đã bå loåi rồi, thì chỉ nång chå cũ cũn sự về ta rồi."

Låch sự Miền Nam Việt Nam tß 1963 đån 1975 có thå thåu gần trong câu nói đó, và nhång

Công Sơn Nghệ Sao Việt Nam Tổng Công Ngô Đình Diệm?

Tôn Thất Thiển

Chợ Nhớn, 13 Tháng 2 Năm 2011 11:15

người tôi nhận là thu c v Đ Nhật Công Hoà nên nh c nh nh ng cá nhân, hay đoàn th , đã nhúng tay vào việc l t đ và h sát Tổng Công Ngô Đình Diệm nên suy ni m v câu nói đó và trách nhiệm của mình v nh ng gì đã xảy ra t 1963 đ n nay.

3G McKeno

Oakland, CA